

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีที่ถูกดูแลคนเหยียดหยาม ถูกด้อยค่ามากที่สุด

สารพัดคำตำหนิ หยาบคาย คำดูแคลน ด้อยค่า ทำลายศักดิ์ศรีความเป็นคน อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน เพื่อตีตราให้ลู่ตู่เป็นนายกฯ ที่ไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่มีวาทศิลป์กึ่งใจ ไม่มีความสามารถในเชิงบริหารเศรษฐกิจ ฯลฯ โดยไม่สนใจการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้นมากมายในยุครัฐบาลปัจจุบัน ต่อเนื่องจากยุค คสช.

ปรากฏว่า เมื่อวันที่ 11 พ.ย.ที่ผ่านมา พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้ไปกล่าวปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ภาคธุรกิจไทยในวิถียั่งยืน” ที่โรงแรม ดิ แอทินี ไฮเทลแบงค็อก

เนื้อหาสาระหลายช่วงตอน สะท้อนให้เห็นภาพ “วิสัยทัศน์ลู่” ที่น่าสนใจมาก

ขออนุญาตสรุป บางช่วงบางตอน ดังนี้

1. โควิดกับการพัฒนาวันนี้และอนาคต

สถานการณ์โควิด แม้เราบริหารจัดการได้ดีเพียงใดก็ตาม แต่ผลกระทบทางธุรกิจ ท่องเที่ยว การค้า การลงทุนกระทบกับเราทั้งสิ้น เราจำเป็นต้องหามาตรการที่เหมาะสมควบคู่ไปกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน เราคงไม่สามารถเดินหน้าประเทศโดยรัฐเพียงอย่างเดียว ภาครัฐ เอกชน ประชาชน ต้องหันมาปรึกษารื้อกัน หาแนวปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมที่สุด ดีที่สุด เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อน เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ ประเทศเราต้องมองสองอย่าง มองวันนี้และอนาคต มองไกลตัวค่อยมาถึงใกล้ตัว

หลายอย่างเป็นเรื่องโครงสร้าง เป็นเรื่องการทำงานระยะยาว อาจเกิดประโยชน์ในอนาคตแต่ใกล้ตัวยังไม่ถึง จึงเกิดความคิดที่สับสนอลหม่าน เราต้องช่วยกันตรงนี้ว่าจะอยู่กันอย่างไร

2. ความแตกต่างเหลื่อมล้ำ ชุมชนเมืองกับชนบท ชนบทยากจน เกิดความแตกต่างมากมาย

สิ่งแรกที่จะทำคือ ทำอย่างไรให้ทุกคนเข้าถึงโอกาสในการใช้ทรัพยากรของประเทศ รัฐบาลปรับแก้ตรงนี้มาพอสมควร ถ้าเข้าถึงโอกาส ทุกคนก็มีโอกาสไปแสวงหาประโยชน์ หายรายได้

ไม่ใช่ทำเพื่อคนรวยหรือคนจน

3. ภูมิรัฐศาสตร์ของอาเซียน อุปสรรคบ้านเรามีอยู่ แต่ต้องมองเรื่องโอกาสของประเทศมีมากมายมหาศาล โดยเฉพาะเราเป็นศูนย์กลางภูมิรัฐศาสตร์ของอาเซียน เราต้องไม่ทำลายจุดนี้ด้วยความไม่มีเสถียรภาพ ไม่มีความมั่นคง ปลอดภัย ต้องไม่ทิ้งตรงนี้ ถ้าลืมตรงนี้หายไปหมด ธรรมชาติงดงาม อาหารอร่อย ราคาถูก จิตในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้ต้องรักษาให้ได้ บ้านเราไม่ค่อยได้เผชิญสถานการณ์ภัยธรรมชาติเหมือนต่างประเทศ มีแต่ร้อนมาก ร้อนน้อย แล้งมาก แล้งน้อย น้ำท่วม เราต้องแก้ไป เราทำไปเท่าไรแล้วเรื่องน้ำ แต่ระบบการส่งน้ำไม่เพียงพอ เพราะมีปัญหาพอสมควร ต้องมีการกระจายแหล่งน้ำขนาดเล็กตามแนวทางพระราชดำรัส ให้มีการกระจายแหล่งน้ำลงไปพื้นที่การเพาะปลูกซึ่งต้องมาจากน้ำฝน เก็บกักน้ำในที่ทำกิน ซึ่งคนไทยมีพื้นที่น้อย แต่คนรวยมีพื้นที่เยอะ คือความแตกต่างต้องบริหารจัดการตรงนี้อย่างไร “ทำอย่างไรจะช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรมีอาชีพเพิ่มในช่วงที่ว่างจากการทำไร่ นา นอกจากไปขายแรงงาน เป็นสิ่งที่เอกชนต้องช่วยกันคิดว่าจะอย่างไร” พล.อ.ประยุทธ์กล่าว

4. รายจ่ายประจำ รายจ่ายการลงทุน คำนึงถึงประชาชนเสมอ วันนี้มูลค่าการใช้จ่ายภาครัฐ รายจ่ายประจำ รายจ่ายการลงทุน ถ้ารายจ่ายประจำมากเกินไป การลงทุนก็ไม่ได้ แต่รายจ่ายประจำติดด้วยการดูแลประชาชน ดูแลเรื่องข้าว ยางอ้อย มันสำปะหลัง มีจำนวนมาก แต่ทำอย่างไรให้เขาเข้มแข็ง ซึ่งดีกว่าเดิมเงินไปเรื่อยๆ บางครั้งก็ทำให้คนไม่เกิดการพัฒนา เรื่องการเกษตร ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มกระบวนการแปรรูป ไปสู่การใช้ออนไลน์ การค้าขายเป็นทั้งหมดหรือยัง เหล่านี้กำลังเร่งรัดพัฒนา รัฐบาลมุ่งเน้นบริหารราชการเป็นไปตามโลกปัจจุบัน เทคโนโลยี ดิจิทัล ซึ่งวันนี้กฎหมายเรื่องออนไลน์ก็ออกมา ไม่เช่นนั้นคนโทรอะไรไม่ได้เลย หากเปรียบเทียบ แต่ละปีมีอะไรเกิดขึ้นมาบ้าง วันนี้มีรถไฟฟ้าก็สาย มีรถไฟทางคู่ก็ใกล้เมตร มีท่าเรือ อีสซี สิ่งเหล่านี้ 5 ปีข้างหน้ามีผลผลิตออกมาแน่นอน ถ้าเราอดทน แต่ถ้าเล็กก็จบ ต้องหาอะไรใหม่ขึ้นมาทำ ต้องระวังการทุจริต มีการลงทุนรวมภาครัฐเอกชน สิ่งที่ทำวันนี้ถ้าทำอย่างรอบคอบ การหารือเห็นชอบร่วมกัน โดยที่ยังไม่ต้องเรียกร้องซึ่งกันและกันมากจนเกินไปจนดูแลไม่ได้

มันจะทำได้ เราต้องการให้ทุนกลายทุนย้ายฐานการผลิตมาประเทศไทย แต่เราก็ยังมีปัญหากันทุกวันแล้วเขาจะมาหรือไม่ ไม่ได้ต้องการให้คนเป็นห่วงตัวผม ห่วงสถานะประเทศไทย จะไปอยู่ตรงไหน ถ้าย้ายไปที่อื่นหมดแล้วจะทำอย่างไร สิทธิประโยชน์เราให้น้อยกว่าหลายประเทศ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องรับฟังความคิดเห็น ให้มากเกินไปก็เอื้อประโยชน์ ให้น้อยเกินไปเขาก็ไม่มา การปกครองก็ต่างกัน สังคมนิยมประชาธิปไตย กับประชาธิปไตยต่างกันตรงไหน คือสิ่งที่ทุกคนก็ต้องวิเคราะห์ การที่มองว่าประเทศนั้นทำได้ เขาทำได้เพราะเขามีอำนาจ

5. ต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ การที่ประเทศไทยยังมีปัญหา คือ ผูกอยู่กับการส่งออก หลากอย่างมูลค่าน้อย หลากอย่างไม่ใช่ของใหม่ ไม่มีนวัตกรรม พอมีโควิด- 19 การส่งออกเริ่มมีปัญหา โยงถึงการท่องเที่ยวสัดส่วนจีดีพีของภาคการเกษตร สัดส่วนที่มีผลคือการใช้จ่ายภาครัฐ ต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ทั้งหมด คิดแบบเดิมไม่ได้ ต้องเปลี่ยนทุกระยะ ด้วยความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน ด้วยการค้าและอุตสาหกรรม มีอุตสาหกรรมใหม่ที่ต้องส่งเสริมอีก

7

ประเภท ทั้หุ่ยนต์ รยยนต์สมัยใหม่ฯ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ การบิน เราให้บีโอไอปรับโครงสร้างข้างในใหม่ทั้งหมด

ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันว่าให้อะไรทุนได้บ้างหรือไม่ ไม่เช่นนั้นก็ให้แค่ภาษี พอให้อย่างอื่นแต่ประชาชนไม่ยอม แล้วเราจะไปสู้อะไรเขาได้ หลายประเทศไม่ได้ให้ภาษีอย่างเดียว แต่อย่าลืมว่าเมื่อเขาได้สัญญา เมื่อบริษัทหมดสัญญาไปแล้วทุกอย่างก็กลับเป็นทรัพย์สินของรัฐทั้งหมด ถ้ามองแต่เราเสียประโยชน์ก็ทำอะไรไม่ได้ แต่ถ้ามองว่าเสียตรงนี้แล้วได้ตรงนี้ จะได้ระยะสั้น หรือระยะยาว

ผลประโยชน์ตอบแทนเท่าไร เราต้องคิดให้ละเอียด ถ้าหลักการไม่เข้าใจ ก็วิพากษ์วิจารณ์ไปเรื่อย รัฐบาลเอาคำวิจารณ์มาแล้วแก้ตามคำวิจารณ์ก็จะอีรุงตุงนังไปหมด ตนก็กลัวติดคุกเหมือนกันใครไม่กลัวบ้าง เพราะกฎหมายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้คนอยู่ร่วมกันได้ในสังคม เพราะคนอยู่ได้กฎหมายตัวเดียวกัน ส่วนใครไม่ได้รับความเป็นธรรมก็ไปฟ้องร้องข้อคดี

6. พื้นฐานต้องเข้มแข็ง เราต้องสร้างพื้นฐานประชาชนของเราให้เข้มแข็งด้วยหลักการเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้สอนให้คนจนให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามฐานะที่ตนเองมีอยู่ มีเหตุผลพอประมาณในการใช้จ่าย พระองค์ท่านรับสั่งให้ปลา ให้เบ็ด บางคนให้เบ็ดก็ไม่มีเหยื่อ บางคนให้ปลา บางคนให้เหยื่อ เพื่อให้อยู่ได้ในวันนี้ แล้วเบ็ดก็ไปทำต่อ ต้องคิดอย่างนี้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นคนไทย

ต่ำกว่าเส้นความยากจนเป็น 10 ล้านคน จังหวัดท้ายๆ แทบไม่มีรายได้ที่เพียงพอเลย วันนี้รัฐบาลปรับแก้จัดการบริหารราชการ 6 ภาค มีภาค อีสาน กับ ภาคชายแดนภาคใต้ เพื่อหางบประมาณลงไปให้ได้ในเรื่องการพัฒนา วันนี้มีงบประมาณการ งบต่างๆ ปรับแก้จนกว่าจะเข้าที่เข้าทาง ทุกจังหวัดได้งบประมาณมากกว่าแต่ก่อนมากพอสมควร วิถีความยั่งยืนจะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของเรา เกิดวิกฤตครั้งนี้รัฐบาลพยายามประคับประคองสถานการณ์ไม่ให้เลิกล้มงาน แต่จะให้ธุรกิจมีรายได้เท่าเดิมได้ไหม ซึ่งเป็นไปไม่ได้ ทุกประเทศเจอปัญหาเหมือนกันหมด มาตรการช่วยเหลือก็เหมือนกับทุกประเทศ ต่างกันแค่เม็ดเงินที่มีไม่เท่าประเทศใหญ่ๆ

อีกสิ่งที่ต้องช่วยกัน

start up

และ

SMEs

เขาต้องเข้าสู่การขึ้นทะเบียน

3

ล้านราย อาจมากกว่านั้นหากนับรวม

Micro SMEs

มีกว่า

5

ล้านราย มีการจดทะเบียนน้อยมาก เพราะเขากลัวเรื่องภาษี ถ้ายังกลัวอยู่อย่างนี้แล้วไม่อยู่ในระบบ รัฐบาลจะไม่สามารถช่วยเหลือได้ ใครจะให้ทำอย่างน้อยต้องขึ้นบัญชี ที่เดือดร้อนติดปัญหาตรงนั้นมาก ตนไม่อาจโทษพวกเขา ไม่รู้โทษใคร เพราะเขากลัวภาษี ถ้ายังกลัวภาษีก็ไปไม่ได้ วันหน้าใช้เงินรัฐไม่ได้เลย เพราะไม่มีใครให้กู้ แต่ถ้าเข้ามาจดทะเบียนยังมีทางออก แต่ถ้าไม่ขึ้นทะเบียนแล้วกู้เงิน หากธนาคารล้มใครรับผิดชอบ ถ้าคิดแต่เพียงอยากได้เงินเอาเงินจากไหนไม่สนใจ ฉันทอยากได้ ฉันทต้องการ ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรเหมือนกัน

7. คน สำคัญที่สุด การพัฒนานคนสำคัญที่สุด การศึกษาปรับไม่รู้จะปรับอย่างไร ปรับไม่ได้เพราะคนในระบบเยอะ ถ้าทุกคนเอาอนาคต เอาประเทศชาติเป็นหลัก ทำได้หมด แต่ทุกคนติดอยู่กับตัวเอง จึงทำอะไรไม่ได้ ดังนั้น ต้องเปลี่ยนแปลงทั้งหมด รัฐบาลต้องดึงศักยภาพของคนในประเทศมาใช้ให้หมด ที่พูด คือ รวมไทยสร้างชาติ ไม่ใช่สร้างเฉพาะวันนี้ สร้างไปยาวๆ ร่วมใจกันทุกรัฐบาล ใครจะอยู่ ใครจะไปก็แล้วแต่ ร่วมใจกันทุกรัฐบาล ร่วมสร้างชาติในทางที่ถูกต้อง เราจะต้องรอด วันข้างหน้าก็ต้องเข้มแข็งกว่าเดิม อะไรที่ล้มแล้วก็ลุกให้ไว ไม่ใช่ล้มแล้วหางายทองตายไปเลย แต่บางอย่างถ้าเราจัดกลุ่มแล้ว คืออยู่ ก็ประคับประคองไป แต่ถ้าอันนี้ กำลังจะล้มแล้ว ถ้าเราช่วยนิดเดียวแล้วไปข้างหน้าได้ อีกอัน คือ มีศักยภาพ แต่ค่อนข้างล้ม ก็ต้องฟื้นฟู และที่กลุ่มที่ล้มแล้วไม่รู้จะไปอย่างไรสนับสนุนไปก็ไม่พิน ต้องหาทางให้เขาไปทำอย่างอื่นจะทำให้ทุกคน เป็นไปไม่ได้ ไม่ใช่สนใจคำ การใช้เงินต้องแยกกลุ่มแยกประเภท

สิ่งสำคัญ

SMEs

และ

start up

เราต้องกระตุ้นให้ชุมชน ท้องถิ่นมีวิถีคิดอย่างไร ต่างประเทศทำอย่างนี้อยู่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อาหาร ที่ทุกคนกลับไปสู่ธรรมชาติ ถ้าเดินหน้าไปสู่สมัยใหม่ เส้นที่จะหายไป โลกกำลังกลับไปสู่อดีต ความสงบเรียบร้อย ธรรมชาติ เรามีของเรายอยู่แล้ว รวมถึงพัฒนาภูมิปัญญาร่วมกับชาวบ้านให้เกิดรายได้

ภาพสะท้อน “วิสัยทัศน์ลุ่ม” 7 ข้อข้างต้นนั้น เป็นเพียงตัวอย่างบางตอน หากพิจารณาโดยตัดอคติบางอย่างออกไปแล้ว ก็จะเห็นว่า เต็มไปด้วยเจตนาต่อต้านเมือง
ไม่มีผลประโยชน์ทางธุรกิจส่วนตัวทับซ้อน และทำให้เข้าใจถึงแนวทางของประเทศที่กำลังมุ่งไปได้ชัดเจนขึ้น

ประเทศไทย

ยเราไม่ชี้เหร่เลย

ผู้นำประเทศแม้ไม่สมบูรณ์ แต่ก็ไม่ได้สิ้นไร้ความสามารถเอาเสียเลย

เพียงแต่อาจจะไม่เก่งในทางการสื่อสารการเมือง เหมือนนักการเมืองปากหวานบางจำพวกเท่านั้นเอง

สารสมั